

Enescu în America.

Ziarul „America“ din 6 Martie c., publică ceia ce spune *Cleveland News* despre Enescu căruia i-a luat un interview. Extragem și noi câteva date :

La întrebarea ziaristului, Enescu spune : „Muzica pentru mine este simțire, emoție, vis, exaltare. Ea este o expresie a ceea ce nu poate fi exprimat prin nimic altă — adică simțirea cea mai adâncă, cea mai mare simțire — o dispoziție care se apropie de religie ; într'adevăr ești mai aproape de Dumnezeu când asculți muzică bună”.

Despre Stravinsky Enescu spune :

„Este un mare compozitor, mult mai muzicant decât crede el că este. Spre folosul muzicii el a scris multe lucruri frumoase, le-a scris mult înainte de a se fi gândit la ele. Teoria întotdeauna urmează realizarea a ceva și teoria este foarte bună atita vreme cât ea este expresia experienței. Nu există probleme în muzică ci numai instinct, frumusețe, emoție”.

Despre Wagner el are cuvinte ca acestea :

„Când ascult Wagner, care din toți compozitorii atinge una din cele mai mari înălțimi, îmi vin lacrimile în ochi. Muzica lui este sensorială și totuși nu prea sensorială; el are o imensă influență atât asupra nervilor ascultătorilor cât și asupra sensului îndatoririlor lor”.

Și editorul ziarului american are pentru Enescu aceste aprecieri :

„Pentru Igor Stravinsky, compozitorul rus, care a fost dirijor al orchestrei din Cleveland săptămîna trecută, muzica poate că nu exprimă nimic, poate că ea prezintă numai probleme de rezolvit, poate că este arhitectură în ghețată în sunet.

Dar pentru George Enescu, compozitorul român, care este dirijor al aceleiași orchestre în săptămîna asta, muzica este caldă, fluidă, ceva care să joace pe capetele nervilor și să aducă lacrimi în ochi”. P. Gr.

Manolache Costache Epureanu în poteră.

După ce s'a sfîrșit epoca bandiților care sub numele de *haiduci* erau ridicăți la rangul de *eroi naționali*, de feluriți scriitori — și mai ales de cunoscutul N. D. Popescu — bandiții noi, care cetiseră ori auziseră povestindu-se de Iancu Jianu, de Tunsul *haiducul* și de alții, — încercau să răspîndească știri despre fapte de ajutorarea nevoiașilor, de pedepsirea asupritorilor, la fel cu cele ale vechilor *haiduci*.

Acesta era numai un *meșteșug* căci cei mai mulți erau tâlhari, ge-beget. Codău, Chirtoacă, Pantelimon și cîțiva alții își dădeau aiere de *haiduci* din vremea de demult.

Chirtoacă lucra mai mult prin județele Tutova, Roman și Vaslui. Manolache Costache Epureanu a înjghebat o poteră ca să-l prindă pe Chirtoacă.

Pe atunci nu era jandarmerie și poterile se alcătuiau la întâmplare din ce se putea: subprefecții, primarii, vînătorii care cunoșteau potecile pădurilor, vătăjei comunali și alți oameni ce se vîrau de bună voie, pentru a face ceva folositor. Dela sine se înțelege că mulți din poterași erau gazde de ale tilharului urmărit sau chiar tovarăși de ai lui; așa în cît nu e greu de lămurit de ce nu putea fi prins cel urmărit.

Cînd s'a format potera împotriva lui Chirtoacă, Manolache Costache Epureanu — din ambiție — a fost silit să facă și el parte. Au umblat pote-